

[Undervisningsministeren.]

lægge saadanne smaa Statsinstitutioner, der er spredt rundt omkring i Landet, og særlig vil maaske Harmen rejse sig mest saadanne afsides liggende Steder, hvor de ikke har saa meget af den Slags. Det er jeg ganske forberedt paa. Man maa naturligvis heller ikke glemme, at helt Besparelse bliver det ikke. Der skal afskediges nogle Lærere, maaske nogle af dem, navnlig de yngre, kan ansættes ved de udvidede Seminarier, men ikke alle, de andre skal paa Ventepenge. Der er visse Vanskeligheder. Dertil kommer, at der skal være Øvelsesskoler store nok til, at det store Seminarium kan have tilstrækkeligt Materiale af Børn. Til et Seminarium med to parallelle Klasser behøver vi sikkert et Par Hundrede Børn, hvilket ikke lader sig gøre i de ganske afsides liggende eller tyndt befolkede Egne. Allerede nu har f. Eks. Jonstrup Seminarium ganske overordentlige Vanskeligheder med Hensyn til Øvelsskolen. Man indretter det saadan, at man lader Lærerne køre i Rutebil hver Dag til Ballerup, for at de kan faa det tilstrækkelige Børnemateriale at arbejde med, saa skal vi koncentrere Seminarieundervisningen ved at nedlægge de mindste Seminarier og udvide de store, maa de sidste tilige have en saadan Beliggenhed, at der bliver tilstrækkeligt Menneskemateriale til deres Brug.

Jeg har tidligere udtalt mig om mine Drømme i saa Henseende, jeg skal ikke gentage det, men jeg har nogle ideelle Drømme om, hvordan Seminarieundervisningen kunde foregaa her i Danmark. Vi kom et godt Stykke fremad i Fjor, det er jeg meget glad ved, og det var ogsaa det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der var saa medvirkende dertil, meget glad ved. Vi kunde vist godt enes om at tage det Spørgsmaal, som Finansministeren med Rette har rejst, op til en alvorlig Prøvelse, saa snart vi, naar nu Byggeudvalget bliver færdigt med sit Arbejde, ser, hvad det vil koste indenfor det Overslag, jeg gav i Fjor. Naar vi ser, hvad det vil koste, ogsaa hvor meget vi vil kunne spare ved en saadan Koncentration, vil jeg gerne forhandle med Rigsdagen, med Finansudvalgene, med hvem det skulde være her inde paa Rigsdagen, om at tage dette Spørgsmaal op til en alvorlig Prøvelse.

Der var et enkelt Punkt, hvor det ærede Medlem for saa vidt kritiserede, kan man vel nok sige, min Administration, idet han omtalte Skolebogsudvalget og var af den Mening, at jeg havde tilsidesat Hensynet til Forældrene; ogsaa det ærede Med-

lem Fru Inger Gautier Schmit var inde paa Spørgsmaalet. Jeg tror ikke, de to ærede Medlemmer har Ret, og jeg tror, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen kunde have undladt sine Bemærkninger derom, hvis han havde lagt Mærke til — hvad jeg dog ingenlunde bebrejder ham, at han ikke har gjort — en offentlig Udtalelse, som jeg fremsatte i Sommer kort efter Udvalgets Nedsættelse. Den findes i „Social-Demokraten“ for 15. August — ogsaa i andre Blade for øvrigt, jeg blev interviewet om Spørgsmaalet —, og jeg paaviser der rent statistisk, at alle Skolebogsudvalgets 7 Medlemmer er gifte Folk, at de 5 af dem har Børn, tilsammen 14, hvoraf de 7, altsaa Halvdelen, er i den skolepligtige Alder; de to andre Medlemmer er yngre Mænd, og i hvert Fald den ene, vidste jeg, nærede gode Forhaabninger, og jeg tror i øvrigt, de er gaaet i Opfyldelse siden. Altsaa er det en udmærket Forældrerepræsentation. Jeg siger: Hvordan skulde jeg paa anden Maade skaffe Forældrene og Forældreinteresserne repræsenteret i et Skolebogsudvalg. Jeg siger videre: Der findes her i Danmark omtrent 600 000 Forældrepar med godt en Million Børn, hvoraf de 500 000 er skole-søgende, af hvilke igen ca. 400 000 gaar i den offentlige Folkeskole. Hvordan skulde jeg faa disse 1 200 000 Forældre samlet til Generalforsamling for at vælge Repræsentanter til Udvalget? Maaske faar vi Forældreraad. Jeg er ingen Fjende deraf, jeg er Ven deraf; naar Skolelovforslaget kommer til Behandling, vil man kunne komme til at drøfte dette Spørgsmaal, og jeg haaber efter de Udtalelser, der ogsaa er faldet her under denne Finanslovbehandling, paa stor Tilslutning til dette Kærnepunkt i mit kommende Skoleforslag. Saa vil vi have Forældreraad, der, om jeg saa maa sige, mere officielt vil kunne repræsentere Forældreinteresser, men i Øjeblikket har vi det altsaa ikke. Men dertil kommer, at naar det ærede Medlem nævnte, at man skulde ikke diktere fraoven, hvilke Skolebøger der skal bruges, saa kan jeg der sige det samme, som jeg før sagde om Cirku-læret vedrørende Undervisningsplanens Revision: Nej, det bør komme franeden, men dette er desuden en Sag, der kun kan afgøres franeden af de lokale Skolestyrelser. Det sagde jeg udtrykkelig i Sommer, saa det kunde det ærede Medlem have vidst. Jeg sagde i øvrigt, at Udvalget skal kun drøfte Sagen og gøre Indstilling til Ministeriet, som derpaa overvejer Spørgsmaalet og tager Stilling under Ansvar for Rigsdagen, Rigsdagen, som selv er en omfat-